

JAANUAR 2017

ERRS TEATAJA

**Uute tantsude
konkurss 2017**

**Aasta rahvamuusikuks
valitud Aivar Arak**

**Rahvatantsujuhtide kooli lõpe-
tas 31 uut tantsujuhti**

**16 tantsujuhti omandasid rahva-
tantsuspetsialisti kutse**

**Teekond tantsupeo
retseptini**

**Viikingid ja Trollid ajavad
Eesti asja Norras**

**Harju KEKi Rahva-
muusikaorkester 40**

**Kalevi staadioni
arhitektuurivõistlus
on alanud**

TOIMETAJA
Robert Hein

KUJUNDAJA
Henry Semmel

VÄLJAANDJA
EESTI RAHVATANTSU JA
RAHVAMUUSIKA SELTS

Kaastööd ja ettepanekud
oodatud aadressile teataja@errs.ee

Kujunduses kasutatud graafilised elemendid Freepik.com

Sisukord

- 4** Uute tantsude konkurss 2017
- 6** Rahvatantsujuhtide kooli lõpetas 31 uut tantsujuhti
- 7** 16 tantsujuhti omandasid rahvatantsuspetsialisti kutse
- 8** Aasta rahvamuusikuks valitud Aivar Arak: „Kes ma siis olen - rahvamuusik? Rahva muusik?“
- 16** Teekond tantsupeo retseptini
- 18** Viikingid ja Trollid ajavad Eesti asja Norras
- 22** Harju KEKi Rahvamuusikaorkester 40
- 25** Kalevi staadioni arhitektuurivõistlus on alanud
- 27** Rahvakultuuri Keskuse teated
- 28** Järelehüüded: Airi Rütter ja Manfred Strickman
- 31** Palju õnne

*Head punase
kuke aastat!*

KONKURSS

Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Selts kuulutab välja

UUTE TANTSUDE KONKURSI 2017

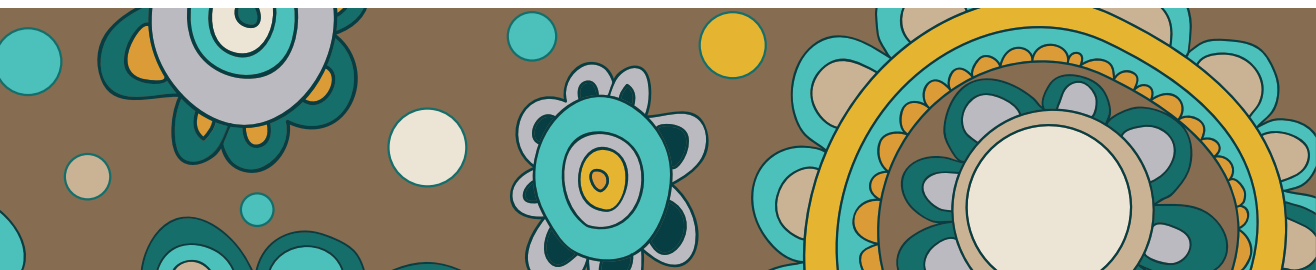
**Konkursi eesmärgiks on saada uut,
eesti rahvatantsust lähtuvat repertuaari
erinevatele rühmaliikidele.**

14. septembril 2017 tähistame Ullo Toomi 115. sünniaastapäeva.
Mõeldes meie Tantsutaadi loomingle, on konkursile eriti oodatud
rahvapäriliste tantsude seaded ja süüdid.

**Tantse võivad konkursile esitada kõik huvilised.
Tantsijate arv kompositsioonis ei ole piiratud.
Saatemuusikana kasutada eesti rahvamuusikat,
selle töötlust või eesti autori muusikat.
Konkursile esitatud tantsud ei tohi olla varem trükis
avaldatud ega ühelgi viisil honoreeritud.
Varasematel konkurssidel äramärkimata
jäänud tantsud võivad osaleda.**

Konkurss koosneb kahest voorust:

Videovoor - žürii valib tantsud lõppkontserdile
Lõppvoor - avalik kontsert Salme Kultuurikeskuses

Konkursil osalemiseks palume saata .avi formaadis tantsuvideo:

e-kirjaga viite allalaadimiseks veebis olevale failile koos märgusõnaga aadressile

tants@errs.ee

VÕI

postiga / käsipostiga DVD-l või mälupulgal

NB! Lisaks saata märgusõnaga tähistatud **ümbrik** järgneva informatsiooniga:

tantsu sisukirjeldus (maksimaalselt 5 lauset),

pealkiri,

mitmele tantsijale ja millisele rühmaliigile on tants loodud,

viide kasutatud muusikale,

tantsu esitava kollektiivi nimi,

kontaktsiku e-post ning telefon

hiljemalt 17. aprilliks 2017 aadressil

“UUTE TANTSUDE KONKURSS”**Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Selts****J.Vilmsi 55, 10147 Tallinn****NB! Juurde lisada sama märgusõnaga kinnine****ümbrik andmetega autori kohta**

(ees- ja perekonnanimi, elukoha aadress, telefon, e-posti aadress)

Tantse hindab korraldajate moodustatud vähemalt viieliikmeline žürii.

Žüriil on õigus määrata eriauhindu, vastavatasemeliste tööde puudumisel jätta auhinnad välja andmata või need ümber jagada. Võitjad saavad auhinnad kätte pärast korrektse tantsukirjelduse esitamist.

Lõppvooru valitud tantsude nimekiri avaldataks ERRSi kodulehel 5. mail.

**Konkursi lõppvoor toimub 20. mail 2017. a
Tallinnas Salme Kultuurikeskuses**

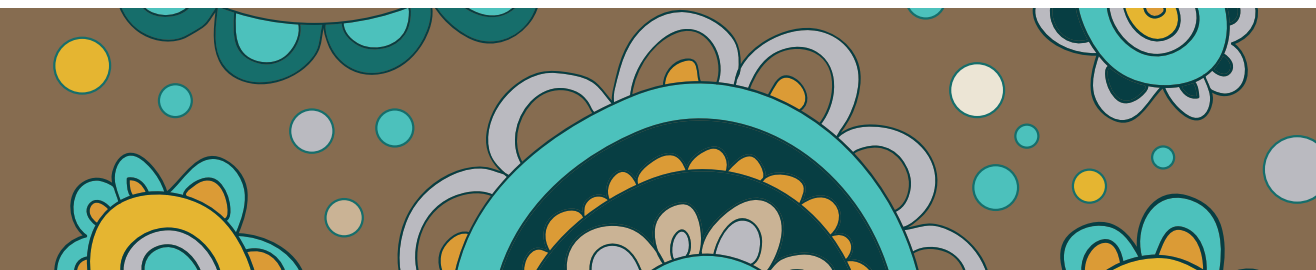
Konkurss toimub Eesti Kultuurkapitali toel.

Lisainfo: Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Selts

Ülle Feršel tants@errs.ee 53456886;

Erika Põlendik erika@errs.ee 5202751

www.errs.ee

Rahvatantsujuhtide kooli lõpetas 31 uut tantsujuhti

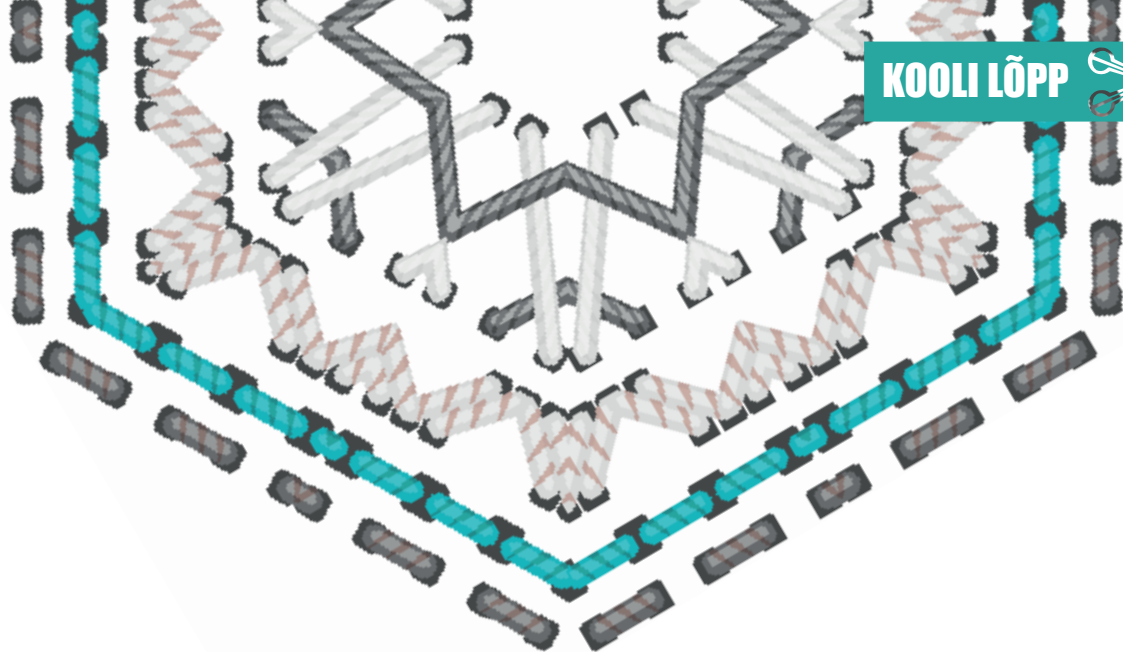
Rahvatantsujuhtide kooli tegevuse eesmärk on järjepidevuse tagamine. See, et kestaks austus ja armastus eesti tantsu vastu.

Saame olla rõõmsad. Suur samm enda tegevusele seatud eesmärgi tagamiseks on taas astutud. 31 noort Eestimaa eri paigust, sirutasid tiivad ja lendavad oma kodukohtadesse. Kultuurielu rikastama. Meie traditsioone hoidma ja edendama. Tantsurahvast juhendama.

Rahvatantsutark Mait Agu on öelnud: „Meie erialal ei ole eesmärk kasvatada kitsarinnalist tantsusammu tegijat, vaid loovinimest, isiksust, kelle loomingus koreograafia ja liikumise maailm oleks teiste kunstide seas võrdväärne.”

Läbi kahe aasta kestval kursusel käsitleti rahvatantsu põhialuseid, tantsu ajalugu ja sotsiaalseid avaldusvorme, tantsu kompositsiooni ja tantsuanalüüsi meetodeid, tantsurepertuaari. Juhendajateks olid oma ala tõelised meistrid. Nõudlikud, teadlikud, südamega inimesed, keda paljud kursusel osalejad jäavad hea tunde meenutama, kui oma toetajaid, mentoreid ja õpetajaid.

Soovime teile, head lõpetajad, kerget jalga ja palju uusi tantsuhuvilisi, kes saavad tulla tantsima teie rühmadesse!

16 tantsujuhti omandasid rahvatantsuspetsialisti kutse

Aasta lõpus oli tähtis päev 16 rahvatantsujuhile, kes omandasid rahvatantsuspetsialisti viienda või kuuenda taseme. Soovime teile omalt poolt veelkord palju õnne ja suuri õnnestumisi edaspidiseks!

Rahvatantsuspetsialisti kutse tase 6

1. Meelika Kaarna	Tartu
2. Viivika Kook	Tartumaa
3. Kristel Maruste	Tartu
4. Mari Rüütli	Põlvamaa
5. Maris Toomel	Ida-Virumaa

Rahvatantsuspetsialisti kutse tase 5

1. Kadri Aadma	Tallinn
2. Merike Hobolainen	Ida-Virumaa
3. Kerli Kasar	Tartumaa
4. Kristine Diane Liive	Tallinn
5. Kätlin Merisalu	Järvamaa
6. Liina Roop	Harjumaa
7. Raina Soosaar	Läänemaa
8. Elen Sukamägi	Tartu
9. Raivo Suni	Jõgevamaa
10. Age Tekku	Raplamaa
11. Tiiu Üksik	Tallinn

Kutsetunnistused anti välja 27.12.2016

Aasta rahvamuusikuks valitud Aivar Arak: „Kes ma siis olen - rahvamuusik? Rahva muusik?“

19. novembril tunnustas Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Selts taas kord möödunud aasta silmapaistvamaid rahvakultuuriedendajaid. Aasta rahvamuusikuks valiti sel korral Raplamaa pillimees Aivar Arak.

Aivar on tunnustusest loomulikult meelitatud ja on kõikidele asjaosalistele äärmiselt tänulik. „Eks sellega sai natuke vigurit ka - tuli küll kutse Lokulaua üleandmisele, aga ma ei osanud arvatagi, et see mulle ka on

omistatud, pidasin seda lihtsalt üheks ERRSi aastakoosoleku osaks. Ja kuna mul oli varasem kokkulepe Juuru valla 25. sünnipäeval osaleda Juuru rahvapilliansambliga, siis ma Tartusse ei jõudnudki,” meenutab ta erilisest päevast üht lõbusat kokkusattumist.

Agronoomist kandlemängja

Õppinud on Aivar EPAs (Maaülikool) agronoomiks ning töötas alates 1982. aastast tollase rajooni I. V. Mitšurini nimelises sovhoosis ja hiljem Purila kolhoosis köögiviljanduse agronoomina. Sealt kõrvalt jäi pisut aega ka eraettevõtjana tegutseda. Aastal 2001 asus ta tööle Hagudi Huvikeskuse juhina.

Ühel hetkel oli Järlepa naisansamblil helimeest tarvis. „Mulle toodi tehnika kohale ja eks ma katsetasin ja õppisin -

kõrvu paitama jäigi,” meenutab ta. Sellegi poolest ei olnud toona rahvakandleid kaubandusest võimalik saada ja päris oma esimese pilli saamislugu seostabki Aivar EPA sisseastumiseksamite perioodiga. „Jalutasin Tartus komisjoni poest mööda ja seal ta siis oli - ilmselt ootas mind,” meenutab ta ja lisab, et raske on täpselt öelda, miks ta just kandle juurde jäi, kuid vahest peamiselt asjaolu, et kannel on lihtsasti õpitav. Samas ei tähenda see, et sellest vaid piisabki ja nii lihtne see ongi. Tuleb olla ka loov, kuna tema diatoonilisus seab repertuaari valikule omad piirid.

**Sugulaste koosviibimisel
oli alati kohal muhe mees
kandlega ja teine vanaonu
lõõtspilliga - nii see
kandlehelin kõrvu
paitama jäigi.**

nüüd olen üsna oodatud helindaja.” Seda teeb Aivar nii FIE-na ning oma peamiseks klientideks peab rahvakultuuri sündmusi - erinevad külapeod ja näiteks Raplamaa „Memme-Taadi pidu”.

Kandlearmastus lõi Aivaris välja juba lapsepõlves. „Eks pille on isa kodus ikka mänginud. Sugulaste koosviibimisel oli alati kohal muhe mees kandlega ja teine vanaonu lõõtspilliga - nii see kandlehelin

Ehkki Aivari süda on alati rohkem kandle jaoks tuksunud, ei ole ka klahvpill talle kuigivõrras ning peagi plaanib ta lähemat tutvust teha ka lõõtspilliga. „Tänapäeval olen tantsumuusikat rahvale pakkunud nn. süntesaatoriga, aga sellega toimetamist ma ise nimetan pilli juhtimiseks - puhas elektroonika ju. Laulusolist on mul kõrval ja nii me siis aegajalt kusa-gile rahvast tantsitama juhtumegi.”

Kandlel leiavad Aivarini tee ise

Kahtlemata on Aivar üks parimaid kandlemängijaid Eestis ja kui keegi soovib nüüd mõnd kvaliteetset kannelt omale soetada, et pillimängu õppima hakata, siis Aivar jagab lahkelt soovitusi.

„Eks selle kandlega kohtumine oli juhus ka - läksin ajalehekuulutuse peale Tartus Laine Kihva juurde kandlemängu

mind, st aegajalt keegi pakub, et mul on, mis ta seisab,” ütleb ta.

Kandlemängu kõrvalt juhendab Aivar ka mõnel suvel Vana-Vigalas ja Raplamaal lastelaagreid. Samuti on ta Märjamaa Muusika- ja kunstikooli õpetaja. Ta on ka teinud tihedat koostööd erinevate rahvataantsurühmade ja rahvapilliorkestritega ning jõudnud veel ka Rapla maakonna laulu- ja tantsupeo rahvamuusikute juht olla.

Kuidas ta ise rahvamuusikat defineeriks? „Minu jaoks lihtsalt mõnusa meelde-

Kandlemängu kõrvalt juhendab Aivar ka mõnel suvel Vana-Vigalas ja Raplamaal lastelaagreid. Samuti on ta Märjamaa Muusika- ja kunstikooli õpetaja.

õppima. Aga olin selleks ajaks ise juba nii palju mängijaks saanud, et ta soovitas mind kohe tollase noortemaja „Sõprus“ ansamblesse „Kannel“,” meenutab Aivar. Seal olid kõik kandlel Tartu pillimeister Osvald Rossmanni tehtud ning nii on Osvaldi kandlel ka edaspidi tee Aivari ellu leidnud. Neil pidavat olema suur kõlajõud. „Tallinna Klavervabriku pillid on ka head, neid mul nüüd mitu tükkki õpilastele õpetamiseks. Ka Alar Vuksi pillid tunduvad head olema, paraku hetkel teeb ta vaid Lõuna-Eestile omasemaid viisikandleid.”

Oma esimest kannelt mäletab Aivar samuti. „See ei olnud Klavervabriku toodang. Teadjudamad väidavad meistriks olevat Lüüde Jõgevalt. Igatahes olen veel kaks selle meistri pilli juurde osta saanud. Ja ma ei otsi ise - pillid leiavad

jääva meloodiaga pilli- ja/või tantsulugu. Põlvest põlve edasi liikuv, ajale vastu pidav rahva muusika. Eks igal järgneval põlvkonnal on omad eelistused. Ajaloolased on varasemad ülestähendused fol-

Tallinna Klavervabriku logo kandle sees.

2014, Esinemas minu 80-ndal sünnipäeval : Jaak Sooäär, Tuule Kann, Pille Karras ja Aivar Arak

klooriks nimetanud, see on minu jaoks siis vanem rahvamuusika. Uuemal ajal on teiste rahvaste lood muutunud rahvalikuks muusikaks. Kaasajal on estrada ja pop jne... Kõigile midagi - järelkult ongi rahva muusika. Eks kõik areneb ja tänapäeval on uued töötused ja esitamisviisid-võimalused...," kirjeldab Aivar rahvamuusikat. Või oleks õigem öelda rahva muusikat? Ka ise kipub ta enda käest sageli küsima: „Kes ma siis olen - rahvamuusik? Rahva muusik?”

Kolme põlvkonna ansambel

Olgu, kuidas on, lisaks Aivari enda muusikalistele tegemistele on ta ka koos isa Helmut-Endel Araku ja poja Martin Arakuga aastaid rahvale muusikalist nau-

dingut pakkunud põlvkonda ühendava pereansambliga Arak.

„Eks kodustel olemistel sai ikka isaga koos mängitud, teadlikku ansamblit ei olnud. Kui Martin siit Hagudist Rõngu kanti elama asus, siis võttis ta vanaisa ette ja hakkasid koos pilli mängima,” meenutab ta ning lisab, et repertuaariks olid siis toona vanaisa noorusaegsed lood, „need rahvalikud” ja eks pisut ka seltskonnatantsu lood. „Martin ütleb praegugi, et tema folkloor algab sealt vanaisa noorusaegadest,” ütleb ta.

Esimesed esinemised said tõenäoliselt alguse 2011. aastal. „Mingi viguriga õnnestus Martinil meid Viljandi folgile „maha müüa“. Eks sealt see pereansambli nimetus külge tuligi.” Viljandile järgnes juba Hiiu folk ja mõni esinemine Raplas ning Rõngus. „Martini pere võttis nõuks 2012. a suvel korraldada oma Mäeotsa

Aivar Arak ja Martin Arak

talude koduõuel peremuusikapäev. Seal me siis olime peaesinejad,” räägib Aivar ning tunnistab, et publikut tuli rohkem, kui esialgu pereansambel oodata oskas. „Ei saa salata, uhke tunne oli kodukandi rahvale esineda küll ja tunda, et me neile olulised oleme,” meenutab Aivar ning lisab, et poeg Martin koos oma abikaasaga korraldavad peremuusikapäevi jätkuvalt, kusjuures külalisteks on olnud näiteks Indrek ja Paul Kristjan Kalda, Eva ja Villu Talsi ning Toomas ja Inga Lunge. Nüüd ootab Aivar, et ühel hetkel saaksid ansambliga kaasa lüüa ka Martini lapsed.

Kandlemäng on viinud maailma avastama

Eks peab paika ka see, et kui teed midagi südamega, juhivad sind nii mõndagi uude kohta. Või kas see on üldse mõni tarkusetera? Igal juhul peab see väide

paika ja Aivar on selle tõestuseks hea näide.

„Ma ikka aegajalt räägin, et mul on tark kannel, ta mind mitmele maale kaasa võtnud,” ütleb Aivar. Kõik sai alguse ilmselt 1982. aastal, kui Osvald Rossmann kutsus Aivari endaga Põlvasse kaasa rahvamuusikapäevadele. Seal puutus Aivar esimest korda kokku võistumängimisega.

Ma ikka aegajalt räägin, et mul on tark kannel, ta mind mitmele maale kaasa võtnud.

„See kogemus krooniti laureaadi tiitliga. Ja juhuslikult vajas samal aastal TRÜ rahvakunstiansambel oma kandlemängijat osalemaks NSVL kultuuripäevadel Šveitsis. Olingi sobiv kandidaat,” meenutab Aivar. Sellele järgnesid juba Norra ja kau-

gemgi sihtkoht Jaapan. Nagu ka reklaamides kombeks öelda on: see pole veel kõik! Kandlemäng on Aivari viinud erinevatele festivalidele veel lisaks Prantsusmaale, Taani, Soome ning möödunud aastal koos Kohila noorte tantsijatega ka Taiwani. Rahvatantsurühmade ja rahvapilliorkestritega teeb Aivar tihedalt koostööd.

Võistumängimine on Aivari juurde tänasenigi jäänud ning läbi nende on ta ka palju tunnustust kogunud. „Nendel kokusaamistel on ju näha olnud ka, kuidas teised mängivad, mis võtteid kasutavad. Kas noori tuleb peale... Kuivõrd need rahvamuusikpäevad toimusid Eesti erinevaid paigus, siis tulid välja ka piirkonna muusikud, kes võib-olla kaugele ei saa sõita. Igatahes huvitav on olnud,” põhjendab ta seda, mis võistumängimises teda köidab.

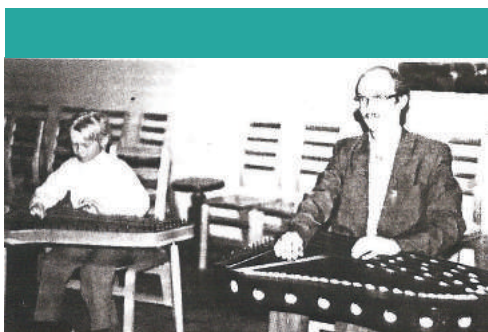
Huvilisi palju

Üldiselt võib vist öelda küll, et Aivar on propageerinud kandlemängu nii Eestis kui tutvustanud seda ka väljaspool Eestitki. Tema enda piirkonnas pole ilmselt kedagi, kes poleks kas kannelt käes hoidnud või Aivari pillimängu järgi jalga keerutanud. Viimasel paaril aastal on tänu August Pulsti õpistu rahvakandle toetusprogrammile saanud ta kannelt õpetada ka Juuru vallas. „Ja mitte ainult Juurus. Lisaks Vana-Vigalas ja Kehtnas,” täpsustab ta.

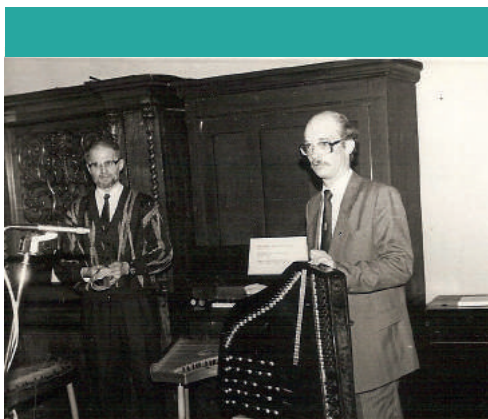
Juurus peetakse Aivarist väga lugu. „Minu side Juuru vallaga algas samuti aastal 1982. Tulin siis Rapla maile tööle ja olin just saanud Põlvas võistumängimisel laureaadiks. Samal peol olid ka Mahtra Talurahvamuuseumi Rahvapilliorkestri muusikud. Nad otsisid mu Põlvas peo ajal üles ja pakkusid võimalust nendega koju sõita. Sealt siis tuli kohe kutse nende

**Põlva rahvamuusikapeol 1982
võistumängimise laureaat**

**Aivar pojaga Rahvusvahelisel kand-
lefestivalil Raplas 1993
/Ajakirjast Kantele"/**

**Aivar ja Igor Tõnurist kontserdil
Teatri- ja Muusikamuuseumis 1994**

Aivar abikaasaga Els Roode 80. juubelil.

orkestriga ühineda - nagu eelpool juba juttu oli. Ja nüüd olengi siis 35 aastat Juurus rahvamuusikutega tegutsenud,” räägib Aivar ning tunnistab, et vahepeal on muuseumi orkestrist saanud rahvamaja rahvapilliansambel, aga nõ järje-

„Hetkel on mul täiskasvanud, kellel on huvi kandlemängu vastu. Mõni tahab lihtsalt proovida ja on õnnelik, kui saabki hakkama. Mõned on eelnevalt väikekan-nelt mänginud,” kirjeldab Aivar oma praeguseid õpilasi ning annab lootust,

Olen kõik, kes vähegi ise tahavad, mängima saanud. Erinev on vaid selleks kuluv aeg. Eks igale inimesele tuleb leida temale sobiv meetod.

pidevus on hoitud ja eks see ole vahest ka kõige olulisem. „Eks Juuru rahvamaja peab mind ikka enda omaks - küll pillimehena ja viimasel ajal ka helimehena. Loomulikult tegutsen ja olen oodatud tegutsema ka Raplas, nii vallas kui maakonnas,” räägib ta.

et plaan on luua kandleansambel. Küsin Aivarilt, kas kandlemängijal peab olema ka mõni iseloomuomadus. „Olen kõik, kes vähegi ise tahavad, mängima saanud. Erinev on vaid selleks kuluv aeg. Eks igale inimesele tuleb leida temale sobiv meetod. Rahvapilli on ju aegade jooksul ikka

Võru 1997. Võistumängimise žürii: Ahto Nurk, mina, Margus Veenre, Eero Paltsepp ja Hendrik Juurikas.

õpetatud nõ ettenäitamise-mängimise teel. Näitan, mida mina oskan ja milline mänguvõte mulle sobivaimaks on osutunud. Julge pealehakkamine on kõige olulisem,” ütleb ta.

Ja ehkki huviliste arvu üle võib Aivar küll õnnelik olla, on tal siiski üks suur mure. Nimelt leiab ta, et kui väikekandleid on Eestis palju, siis rahvakandleid, ehk akordide ja duuridega kannelt keegi väga ei tooda ja neid on üsna raske leida. Hea õnne korral võib leida Klaverivabriku pille. „Üksikuid tegijaid on, aga sel-

list tegevust nagu lõõtspillidega käima pandi - sellist asja ei ole,” ütleb ta ning kiidab Antslas tegutsevat Alar Vuksi, kes teeb Lõuna-Eesti tüüpi kandleid küll, kuid Aivari sõnul ei oska ta neid mängida ega õpetada. „Mul on väga hea meel, et neid pille on hakatud tegema. Olen kindel, et kunagi jõuab ka rahvakandleni järg. Ei ole ka võimatu, et ise selle pilli ära proovin,” arvab ta. Seega siit lõpetuseks ka väike vihje pillimeistritele: rahvakandleid on juurde vaja!

Kandlemängija ja muusikapedagoog Els Roode Aivar Arakust:

Kunagi ütles rahvapillimees Arnold Sakkos: „Pilli tuleb mängida nii, et tal oleks sõbra hääl.” Just niimoodi mängib kannelt Aivar Arak - kord mõnusaidsid valsiviise, kord särtsakaid polkasid, ikka erinevate kõlavärvi-dega, mitte kunagi üksluiselt, igavalt. Mitmel korral on olnud mul võima-

lus žürii liikmena olla tunnistajaks Aivari tunnustustväärivale mängule. Aivar ei pea ka kunagi paljuku kaunistada oma kandelugudega mis tahes sündmust. Vähe sellest - täna võib ta uhkusega tunnistada, et poeg Martinistki on sirgunud tubli kanneldaja. Ole tänatud, Aivar!

Teekond tantsupeo retseptini

Tekst: Ingela Virkus

Ligi aasta kestnud tantsupeo uuring on nüüdseks fikseeritud ning sai nüüd jaanuaris ka kõigile vaatamiseks kaante vahele.

Uuringutulemustest jäi peamiselt kõlama, et tantsupeoline näeb tantsupidu eelkõige rahvusliku ja piirkondliku identiteedi edasikandjana ja soovib peo traditsiooni hoida pigem konservatiivsena. Samal ajal peetakse ka oluliseks, et peod oleks inimeste jaoks olulisel teemal ja sõnumil ning et tantsupeoprotsessis tuleb leida tasakaal kaasamise ja kvaliteedi/professionaalsuse vahel. Viimane väljendub uuringus osalejate arvates selles, et tantsupidu peab olema terviklikul lool põhinev etendus ning teemal, mis läheb

korda kõigile. Ka neile, kes otseselt tantsuga ei tegele.

„Päris mitmed on öelnud, et me teadsime ju seda. Me kinnitasime fakti,” ütleb Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Seltsi juht Kalev Järvela. „Kui siia maani oleme teinud tantsupidusid kõhutunde järgi, siis nüüd on meil alati võtta aluseks materjal, et oma kõhutunnet kontrollida,” lisab ta ning ütleb, et uuring ja selle tulemused on andnud edaspidiseks tegutsemiseks suurema kindluse.

Kogu see eelnev protsess aga, kuidas

kogu info lõpuks kaante vahele saada, eeldas, et info ka kätte saadakse ja selles küsitleti möödunud aastal läbi veebi vahemikus 14. aprill - 1. mai peaaegu kaht tuhandet rahvatantsijat ja juhendajat. „Põhiline oli küsida oma kogukonna inimesi. Tahtsime teada, mida arvavad me omad tantsijad, juhendajad ja tant-

ses esindatud, kusjuures kõige rohkem vastajaid oli Tallinnast ja Harjumaalt. Küsitlusest võttis osa ka välis-eesti tantsugruppe. Arvamusi tuli seega ka näiteks Saksamaalt, Rootsist, Norrast, Soomest, Luksemburgist ning üksikud ka Belgiast, Iirimaa ja Inglismaalt.

Kõik need vastused, nagu juba maini-

Kui siia maani oleme teinud tantsupidusid kõhutunde järgi, siis nüüd on meil alati võtta aluseks materjal, et oma kõhutunnet kontrollida

supidude juhid. Eesmärgiks oli saada nõ tantsupeo retsept, ehk et mismoodi teha head tantsupidu,” selgitab Järvela.

Kui täpsem olla, oli vastajaid Praxise andmetel kokku 1798. „Valim oli päris korralik. Minu meelest tehakse tunduvalt olulisemad uuringud tunduvalt väiksema valimiga. See oli isegi oodatust suurem valim. Arvasime, et tuhat inimest vastab, aga et nii palju - see vaid suurendab tulemuse väärtust ning kinnitab seda,” leiab Järvela.

Ehkki uuringu viis läbi mõttekoda Praxis, koostati küsimustik koostöös uuringu tellija Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Seltsi ning Eesti Laulu- ja Tantsupeo Sihtasutusega. Kui küsin Järvelalt, mida ta kõige raskemaks kogu uuringu vältel pidas, vastabki ta kohe, et ilmselt küsimuste sõnastamist. „Päris mitu kogunemist ja koosolekut oli, kus arutasime läbi, mida ja kuidas küsitleda ning et mille kohta me informatsiooni täpsemalt saada tahame,” meenutab ta.

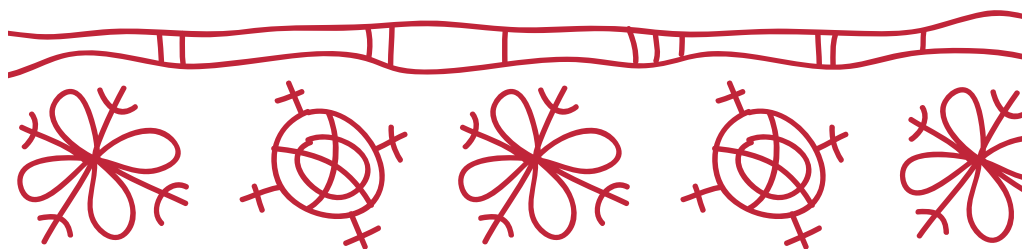
Kui rääkida veel vastajatest, siis võib öelda, et kõik maakonnad olid küsitlu-

tud, kinnitasid enamasti seda, mida kõik tantsuinimesed niigi teavad. Siiski selgus Järvela sõnul üks üllatav tulemus, mida keegi ei osanud oodata. „Mida nooremapoolsem vastaja, seda konservatiivsem ta oli oma hoiakutes. Mida eakam, seda liberaalsem.” Samal ajal oli tal hea meel tõdeda, et tantsijate kogukond oli üsna ühtne. „Nad kõik mõtlevad ühes suunas ja hoiavad kokku - see tuli ka välja.”

Järvela sõnul see, kuidas ja millega nüüd edasi tegeleda, alles selgub. See tõttu on veel ka vara öelda, kas ja mida oleks vaja ühel hetkel veel lähemalt uurima hakata. „Praegu me fikseerisime olukorra, kuid mis saab edasi - peame kokku saama ja mõtlema, kust edasi liikuda ja mida järgmisena fikseerida. See on kollegiaalne otsus, üksinda sellist asja otsustada ei saa.”

Uuringu materjalidega saate lähemalt tutvuda ERRSi koduleheküljel:

<http://www.errs.ee/index.php?id=65554>

Viikingid ja Trollid ajavad Eesti asja Norras

Mägede ja fjordide vahel hüppavad Eesti soost naised ning mehed Kaerajaani taktis või Oige ja Vasemba kätlemise rütmis. Viikingitel ja Trollidel on järjekordne tantsutrenn ning ees ootab pikk kuid lõbus folklooripäev.

Kõik sai alguse ideest, mida **Kadri-Liis Wist** kaua oma hinges kandis, enne, kui Viikingid, esialgse nimega **Viikingite Naised**, 2013. aasta jaanuaris esmakordselt kokku tulid. Nimelt oli Kadri-Liis aastaid tantsinud rahvatantsuansambli Lee ning noore plikana külge jäänud tantsupisik ei tahtnud kuidagi lahti lasta ka pärast aastaid välismaal elades. Niisiis võttis Kadri-Liis julguse kokku ja postitas Oslo Eesti kogukonda üleskutse kord kuus kokku tulla ja rahvatantsu teha.

Kadri-Liisi pikaaegne sõber ja trennikaaslane Lee päevilt ning tulevane Viikingite Naiste tantsuõpetaja **Raido Bergsteinn** oli skeptiline. „Ei tea, kas rühma ikka Oslos kokku saab?“, kahtles ta. Kuid juba mõne nädala möödudes kogunes tasapisi grupi tuumik kokku ning tänaseks on naisgrupist välja kasvanud segatantsurühm **Viikingid**. Grupi ühise hääletenamusega valiti rühma rahvarõivaiks Tori kihelkonna kaunid punased seelikud.

Naisrühma esimene suur eesmärk ja katsumus oli pääseda XIX tantsupeole,

Viikingid 2016. a suvel

mis toimus 2014. aasta suvel Tallinnas. Konkurents oli tihe ja naised võivad uhkusega tõdeda, et koos naistantsutrupiga lirimalt, olid Viikingite Naised ainukesed kaks väliseesti nais-rahvatantsurühma, kes läbisid eeltantsimise ja osalesid peol.

Viikingid käivad koos kaks korda kuus.

Üks kord kuus on pikk tantsupäev ühel nädalavahetuse päeval koos juhendajaga Eestist, teine kord lühike trenn ühel äripäeva õhtul. Trennide lahutamatuks osaks on saanud ka tanstijate lapsed, kellele need tunnid on suureks abiks eesti keele õppimisel ning hoidmisel.

Trollid suvel Jõgeval

Vahepeal viisid elu keerdkäigud Kadri-Liisi Oslost Trondheimi elama. Ka siin ei lasknud tantsupisik tema hingest lahti. Taaskord tulid tublid Eesti naised kokku ning pärast ainult pooleaastast harjutamist sõitsid **Trondheimi Trollid** juba eelmisel suvel Jõgeval toimunud II Eesti Naiste Tantsupeole. Norrast olid Jõge-

Norra väikelinnades. Lisaks eesti rahvatantsu- ja folkloori omandamisele on Trollid oma eesmärgiks võtnud uue kodumaaga tutvumise ning sestap tantsulaagreid erinevates kohtades läbi viiaksegi. Järgmine planeeritud tantsulaager on juba käesolava aasta märtsikuus Brekas-tadis. Sellele järgneb aprillikuine suur

Trennide lahutamatuks osaks on saanud ka tanstijate lapsed, kellele need tunnid on suureks abiks eesti keele õppimisel ning hoidmisel.

val esindatud seega juba kaks Kadri-Liisi algatud rühma.

Trolle juhendab Kadri-Liis ise, kaks kuni kolm korda aastas käib ka noor tantsuõpetaja Marius Aave Tartust Kadri-Liisi abistamas, kes siis Trondheimi neiusid õpetama lendab. Enne Jõgevale sõitmist pidasid Trollid kaunil Kesk-Norra saarel tantsulaagrit, et tehnikat ning samme lihvida. Trollides tanstivad Eestis sündinud

esinemine rahvusvahelisel Mosaic festivalil Trondheimis.

Õeldakse, et tants ühendab ning Viikingite ja Trollide puhul peab see paika. Mõlemad grupid peavad juba plaani seoses eesiseisva EV 100 markeerimisega ning loodavad korraldada Eesti Rahvatantsupäeva nii Oslos kui Trondheimis. Eesmärk on tutvustada meie väikese riigi kultuuri Norras, samal ajal ehitades sõprusside-

Elu välismaal on tihti üksildane ja identiteedita. Võimalus tantsida ning oma emakeeles suhelda laeb kõiki positiivse sülemiga.

naised, kes on Trondheimi ja selle idüllistesse naaberlinnadesse sattunud perekondlikel ning tööga seotud põhjustel.

Trollid käivad koos kord kuus, sellele lisanduvad paar korda aastas pikad ja lõbusad tantsulaagrid erinevates Kesk-

meid Eestis tegutsevate rahvatantsugruppidega.

Tutvumisringe Oslos tegutsevate välisrühmadega viidi läbi juba sel sügisel, kui Viikingid tegid Läti rühmale, Ziemeļmeita, ettepaneku esineda Eesti auto-

Eesti ja Läti ühistantsimine

rite tantsuga „Jäljed“ iga-aastaselt Balti Filmide Festivalil. Festival toob kahe päeva jooksul kinosali Balti riikide filmiparemiku ning tavaliselt on esindatud ka kolme riigi suursaadikud ja filmiproduktendid.

Balti Filmide Festival on iga-aastaselt Viikingite esinemiskalendris ammu kirjas lisaks ülesastumistele Eesti kogukonna jõulupidudel, Eesti Vabariigi aastapäeva tähistamise üritustel ja Eesti Kooli hooaja lõpetamisel.

Nagu Viikingitel, on ka Trollidel tore-daks traditsiooniks kujunenud enine-mised kohalikel eestlaste jõulupidudel,

Eesti Kooli suve- ning jõulupeol. Siin-juures peab nentima fakti, et esinemised eestlaste jõulupidudel Trondheimis kipu-vad üle minema vahvaks eestipäraseks simmaniks.

Trollide ning Viikingite rühmaliikmete vahel on välja kasvanud tihedad sõprus-sidemed. Elu välismaal on tihti üksildane ja identiteedita. Võimalus tantsida ning oma emakeeles suhelda laeb kõiki posi-tiivse sülemiga, seda enam, et suurem osa administratiivsest ning finantsilisest poolest kaetakse omast taskust ning suure initsiaavi arvelt.

Harju KEKi rahvamuusika- orkester tähistas oma juu- belikontserdiga 70 aasta möödumist esimese rahva- muusikaorkestri loomisest Keilas!

Esimene rahvamuusikaorkester Keilas hakkas tegutsema 1947 aastal (Ene Oja „Keila kultuurilugu“ Keila 1988). Asutajaks legendaarne pillimees August Heinla. Enne Heinlat mängisid Keilas nii ettekandeiks kui ka tantsuks Pärnad – taat viulit, memm kannelt rahvapilliduos. Pärna taadist-memmest said ka uue orkestri asutajaliikmed.

August Heinla muusikaline tegevus oli laiahaardeline. Ta õpetas koolis noori rahvapilli mängima koolitades nii orkestrisse mängijaid ja mängis ise samal ajal Heldur Kurvitsa estraadiorkestris. 1950. a moodustati külakapell, mis tegutses paralleelselt rahvamuusikaorkestriga.

1961. aastal eksisteeris keelpillikvartett, mille repertuaaris oli tõsine muusika: koosseisus klarnet, külakannel, 2 viiulit.

1961-1967 oli August Heinlal ka heatasemeline akordionistide ansambel. Selles ansamblis on mänginud ka Harju KEKi RMO praegune orkestrivanem ja flöödimängija Kalle Heinla. August Heinla rahvamuusikaorkestris on alustanud ka Ivi Uuk, kes hiljem tuli üle Harju KEKi rahvamuusikaorkestrisse. 1974. aastast mängis orkestris Milvi Korsen, kellest sai 1976. aastal asutatud Harju KEKi RMO kauaegne dirigent.

Harju KEKi rahvamuusikaorkester tegutseb järjepidevalt aastast 1976. Orkestri asutaja Milvi Korsen (1935- 2012) juhendas kollektiivi 2007. aasta kevadeni ja sellest alates jätkas tema tööd 2006. aasta detsembrist abidirigendina alustanud Tanel Nurk. 2009 /10 hooaeg algas Pille Karrase juhendamisel.

Läbi aegade on orkester ühendanud endas eri põlvkondi - tänapäeval musitseerivad koos vanuseliselt kolme põlvkonna esindajad. Asutamisest alates mängib orkestris Maarika Samberg, üle 20 aasta on kollektiivis pilli mänginud veel Agu Kuldver ja orkestrivanem Kalle Heinla. Noorimatel orkestris mängijatel on aga liikmestaaži alles paar aastat.

Oma 40 tegevusaasta jooksul on orkester esinenud rahvamuusikapäevadel, erinevatel tähtpäevadel, koostatud on erinevaid esinemiskavasid. Välisreisid on orkestri viinud Soome, Rootsi, Sak-

Harjumaa KEKi orkester

samaale, Armeeniasse, Belgiasse. Alates 1978. aastast on orkester osa võtnud kõikidest üle-eestilistest ja Harjumaa rahvamuusika päevadest- ja pidudest. Traditsiooniks on saanud ka kontsert Keila päevade ajal. Viimased aastad on orkester esinenud Mardilaada kultuuriprogrammis. Kaasa on löödud ka 2009. ja 2014. aasta Üldlaulupeo osana toimunud Pillipeol. Viimane pikem sõit viis orkestri koos Keila rahva-tantsijatega Europeade festivalile Namuri Belgiasse.

Orkestrit on salvestatud 1987. ja 1994. aastal Eesti Raadios ja selle tulemusena valmis orkestri 20. aastapäevaks kassett „26 pillilugu“. Järgmine salvestus toimus 2006. aasta juunis Keila Kultuurimajas ja salvestamisel oli abiks Andres Teppo. Valmis plaat „Kodukandi lood“, kus peatählepanu oli Neeme Laanepõllu loomingul. 2011. aasta detsembris tähistasime orkestri 35. sünnipäeva kontserdiga ja

2012. aasta algus möödus sünnipäevakontserdi kava salvestades. Salvestus toimus Keila Muusikakooli Muusikakooli uues saalis ja salvestajaks oli Andres Teppo. Järgmise suure projektina tähistas orkester 21. aprillil 2013 Neeme Laanepõllu 100 sünniaastapäeva. Kontserdil osalesid veel naisansambel ja tantsijad ning kogu esitusest valmis DVD. Lisaks sellele valmis trükisena N. Laanepõllu „Keila süit“ ja süit „Viise vainult, laule laanest“.

Suurte tähtpäevade puhul korraldas Harju KEKi RMO suure rahvapeo, kuhu on kutsutud esinema sõbrad rahvamuusikaud: Kadrina Kapell, Saue Kapell ja Mõlav Meri Laulasmaalt. Spetsiaalselt Harju KEKi rahvamuusikaorkestri juubeliks on tellitud süit Ruhnu pulmaviisidest, mille on orkestrile seadnud Tarmo Kivisilla.

Piduliste sekka olid oodatud kõik huvilised, kellele meeldib kuulata rahvamuusikat kapellide-orkestrite esituses.

Kalevi staadioni arhitektuurivõistlus on alanud

MTÜ Eesti Spordiselts Kalev koostöös Eesti Arhitektide Liiduga kuulutas välja Kalevi keskstaadioni kahe-etapilise arhitektuurivõistluse, mille tulemusel rekonstrueeritakse staadion rahvusvahelistele nõuetele vastavaks Eesti rahvusstaadioniks.

Eesmärk on staadion, kus on võimalik korraldada kõrgetasemelisi tipp- ja rahvaspordiüritusi ning kus jätkub tantsupidude korraldamine. Arhitektuurivõistluse konkursiala koosneb staadionist, harjutusväljakust, treening- ja klubiruumidest ning sporditegevust toetavatest ruumidest. Arhitektuurivõistluse esimese etapi

tulemused selguvad järgmise aasta 13. veebruariks ning teise etapi tulemused 8. maiks.

„Kalevi staadion on ajalooliselt oluline kohtumispaiik väga paljudele Eesti inimestele. Rahvusstaadioni tiitlit kandva spordirajatise edasiarendamise puhul on arhitektide jaoks suurim väljakutse

hoida staadioni väärikust,” sõnas Katrin Koov, žürii liige ja Eesti Arhitektide Liidu president.

„Parem on unistada, olla ambitsioonikas ja vaadata tulevikku, kui hiljem kahetseda, et midagi jäi tegemata, kuna ei julgenud suurelt mõelda,” sõnas MTÜ Eesti Spordiselts Kalev juhatuse liige Aleksander Tammert. „Kalev koos alaliitude, spordijuhtide, tantsijate, toetajate ja heade Eestimaa inimestega ootab arhitektuurivõistluselt parimat tulemust.“

Tantsupidude sündmuspaik, 1955. aastal valminud ning praegu „Kalevi” keskstaadioni nimetust kandev spordirajatis oli esimene uus, mastaapne ja avalik spordikompleks, mis rajati II maailmasõja järgses Tallinnas. „Kalevi” staadioni katel mõjub ruumiliselt terviklikult ja on siiani üks Eesti esindusstaadionitest, mis on oma kõrgete nõlvade tõttu ideaalne paik tantsupidude korraldamiseks ja jälgimiseks. Viimastel aastatel on „Kalevi” staadionil tehtud vaid väiksemahulisi korrustusi.

Algatatud on Kalevi keskstaadioni detailplaneering ning välja kuulutatud avalik arhitektuurivõistluse kaks etappi.

Esimene etapp on staadioni ja tribüünidega seotud ehitusetapp. Eesmärk on korrastada staadion spordiürituste ja tantsupeo läbiviimiseks, see valmib üldtantsupeo aastaks 2019. Renoveeritakse staadion ja rajatakse uued tribüünid.

Pealtvaatajate kohtade arv suureneks 15 000-ni. Esimese ehitusetapi realiseerimine on planeeritud linna- ja riigieelarvest ilma käibemaksuta 14 miljonit eurot.

Teine etapp näeb ette erakapitali kaasamist umbes 30 000 m² spordi- ja ärifunktsiooniga hoonestuse rajamiseks, etapp valmib aastaks 2026. Sellega peaks tekkima võimalus suurendada istekohtade arvu tribüünidel erijuhtudel kuni 30 000.

ARHITEKTUURIVÕISTLUS

I etapp

14.12-13.02.2017

II etapp

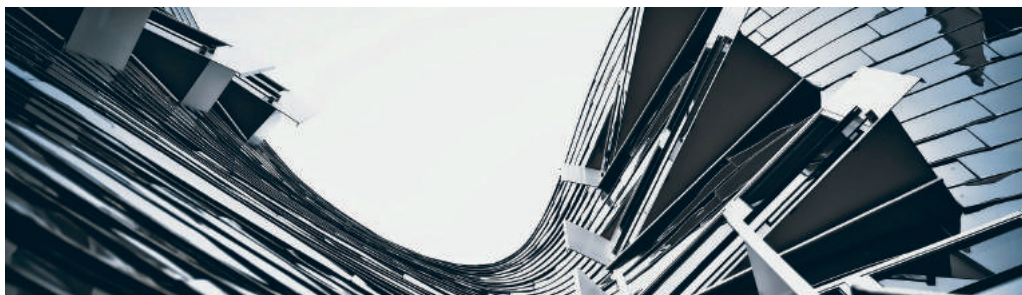
8.03-8.05.2017

Teise etappi valitakse maksimaalselt 10 osalejat

Žüriisse kuuluvad arhitektid: Katrin Koov, Andres Alver ja Raine Karp, Soome arhitekt Samuli Woolston, Tallinna peaarhitekt Endrik Mänd, ESS Kalev juhatuse liige Aleksander Tammert ja Kultuuriministeeriumi esindajana Andi Einaste (Eesti Laulu ja Tantsupeo SA).

Võistluse tingimused saab alla laadida Riigihangete registrist.

Artikkel: ehitusuudised.ee

Kuidas leida tantsu loomiseks sobiv muusika?

Eesti Pärimusmuusika Keskuse teabekogu juhataja Janne Suits tutvustab

17.veebruaril

Rahvakultuuri Keskuses

toimuval kursusel teabekogu materjale ja võimalusi interneti kaudu ise sobivat muusikat otsida. Osa päevast on pühendatud praktiliste laulumängude õppimisele.

**Algus kell 12.00,
lõpp 17.00.**

Osavõtutasu 30 €

Registreerumine 600 9291 või e-posti aadressil keskus@rahvakultuur.ee

Võimalusel kaasa oma sülearvuti!

(teema on üks osa kursuse Tantsu sünd õppekavast)

**Rahvakultuuri
Keskuse
teated**

Eelteade: 25.-26.aprillil toimub kursus eakate tantsurühmade juhendajatele. Täpsem kava ja registreerumine juba veebruaris www.rahvakultuur.ee

Uuel aastal jätkuvad ka väikekandle ja rahvakandle kursused ning iga kuu teisel ja neljandal kolmapäeval käib koos Tallinna Lõõtsaklubi!

**Rohkem infot
www.rahvakultuur.ee**

In Memoriam
Airi Rütter
12.09.1947-14.12.2016

Meie seast on lahkunud Airi Rütter - eesti rahvatantsu eestvedaja ja naiste tantsupidude korraldaja, Jõgeva kultuurikeskuse pikaajaline juhataja ning folklooriseltsi Jõgevahe Pere üks juhtidest.

Airi Rütter on Jõgevamaa kultuuri päril. Oma aktiivse tegevusega hoidis ja arendas ta eesti rahvakultuuri. Airi oli silmapaistev kultuuri- ning ühiskondliku elu edendaja, kes on loonud meie piirkonnale uusi traditsioone, säilitanud ning arendanud Eesti rahva kultuurilugu. Airi seisis alati Jõgeva linna hea maine kujundamise eest nii kodukandis, Eestis kui välismaal.

Airi Rütterit tuntakse kui folkloori- ja

rahvatantsu väärtustajat ning selle ala suurejooneliste pidude väga head korraldajat. Ta on juhendanud rahvatantsurühmi, nõustanud tantsujuhte, korraldanud koolitusi ja maakondlikke ning üleriigilisi rahvakultuuripidusid. 1970. aastal lõpetas Airi Rütter Viljandi Kultuurharidustöö kooli klubitöö ja koorijuh-timise erialal. Tallinna Pedagoogilises Instituudis omandas ta bakalaureuse kraadi kultuuritöötaja ning koorijuhi erialal. Airi Rütter täiendas ennast Rahvakultuuri arendus- ja koolituskeskuse kursustel. Ta oli kõrgema kategooria rahvatantsuõpetaja ja folkloorirühma juht. Airi alustas kultuuritööga 1970. aastal Türil. Jõgevamaale, Laiusele, tuli ta 1973. aastal. 1977. aasta märtsist kuni 1988. aasta augustini töötas Airi Rütter Jõgeva KEK-is taidluse instruktor-metoodikuna. Kuna tollane Jõgeva KEK-i juhataja Arnis Indrikson pööras suurt tähelepanu kultuurilisele tegevusele, siis loodi ehitusettevõttes taidluse instruktor-metoodiku ametikoht. Airi juhatas 11 aastat ettevõttes erinevaid taidluskollektiive ja korraldas sisukaid sündmusi.

Kuna aeg muutus ja kultuurilise tegevuse raskuspunkt kandus üle linna kultuurimajja, siis liikus ka Airi tegevusega kaasa. Jõgeva kultuurikeskuses asus ta tööle 1988. aastal, juhtajana kaks aastat hiljem. Jõgevamaa ühe staažikama kultuuritöötajana juhtis ta Jõgeva kultuurielu üle veerandsajandi.

Airi Rütter oli folklooriseltsi Jõgevahe Pere asutajaliige. Ta juhendas seal nais- ja seeniorrühmi. Lisaks mängis Airi sama seltsi rahvaliku muusika ansamblis Tempora mores. Airi juhendamisel on Jõ-

gevahe Pere saavutanud Kristjan Toropi tantsude võistutantsimisel peapreemia (2004), Eesti naisrühmade võistutantsimisel 1. koha (2005, 2010) ja 3. koha (2014), Maie Orava tantsude võistutantsimisel 3. koha (2005). 2007. aastal korraldas ta üleriigilise VI naisrühmade võistutantsimise ja I naiste tantsu festivali Jõgeval. Nende sündmuse korraldamise kogemus andis tõuke 2011. aasta suvel I Eesti naiste tantsupeo läbi viimiseks. Airi suutis koondada ühistööle riiklikud rahvakultuuristruktuurid, pea kõik Eestis tegutsevad või selle peo puhuks loodud 239 rühma ligi 3000 rahvatantsijaga, suured Jõgevamaa mittetulundusühingud, Jõgevamaa omavalitsused, erinevad asutused, ettevõtjad ja vabatahtlikud. Pidulõu õnnestus ning 2016. aasta suvel toimus II Eesti naiste tantsupidu. 2013. aastal leidis Jõgeval aset Eesti naiste tantsu ümarlaud ja gala, kus otsustati moodustada naistetantsu alaliit. Unistus sai teoks 2016. aastal.

Tema algatatud traditsioonid on „Helisev suveöö” Jõgeva linnas (alates 1985. aastast) ja „Vaiga jaskar” (alustatud 1988), millest kujunes välja folkloorifestivali Baltika Jõgevamaa maapäev. Ta oli koos Jõgevamaa metsaseltsiga rahvuslike pidude korraldaja pärimuskultuuri kantsis Kassnurmes. Airi on olnud korduvalt nii Jõgeva linna kui maakonna rahvatantsupidude peakorraldaja ning lavastanud ajaloolise etenduse „Hõbevalged ööd”, kuningapäevad Laiuse lossivaremetes ning „Minieuropeade” Kassnurme mägedes. 2004. aasta suvel oli Airi Rütter Riias ESTO päevadel simmani lavastaja. 2005. aastal õpetas ta Austraalias rahvatantsu ja konsulteeringu rahvarõivaste alal Aust-

raalia Eesti Seltsi. Ta on viinud Jõgeva linna taidluskollektiivid Austraaliasse esinema ning olnud abiks Eesti päevade korraldamisel.

Airi oli aktiivne kultuuriloo uurija ja kirjapanija, raamatute „Jõgeva linna lugu” ja „Kultuuritegijad Kalevipoja tegude maalt” kaasautor.

Airi Rütter osales aktiivselt Jõgeva linnavolikogu töös aastatel 1993-2002 ja 2009-2013 ning juhtis volikogu sotsiaal- ja tervishoiukomisjoni.

Airi Rütterit mitmekülgset tegevust on tunnustatud kõrgete autasudega: Folkloorinõukogu CIOFF Estonia hõbemärk 2005, Ullo Toomi rahvatantsulase preemia laureaat 2008, Jõgevamaa Kuldrist 2009, Kultuuripärl 2011, Valgetähe V järgu teenetemärk 2013, Jõgevamaa vapimärk 2014. Jõgeva linn on tunnustanud Airi Rütterit Jõgeva linna aumärgiga 2006, Jõgeva linna teenete- ehk vapimärgiga 2008 ja Jõgeva linna aukodaniku nimetuse omistamisega 2013. aastal. 2016. aastal tunnistati Airi Rütter Jõgevamaa Aasta kodanikuks.

Airi Rütterit väärtuseid kannavad edasi tütar Teeri, poeg Ahti ja lapselapsed Sven-Markkus, Rasmus Eerik, Lauri Marten, Anete Mae ning Berit Kristel.

Avaldame kaastunnet Airi Rütterit lähedastele ning mõtleme suure tänulikkuse ning armastusega Jõgeva linna rahvatantsu ja -kultuuri teerajajale.

Jõgeva linnavolikogu,
Jõgeva linnavalitsus,
Jõgeva kultuurikeskus

Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Selts,
Kõik Naiste tantsupeol osalejad.

In Memoriam

Manfred Strickman

25.12.1930 – 07.12.2016

Manfred sündis 25. detsembril 1930. aastal Kurkses. 1944. aastal põgenes ta sõja eest koos ema ja noorema õega Rootsi. Esmalt viibisid nad Nynäshamni kandis Torö laagris. Manfredile laenati seal bajaan ja nii algas tema muusikutee. Eialgu Manfred mängis ainult diskandi nuppudel aga Oskar Pella, kelle pillil ta mängis, ütles: „kui sa bassi mängima ei hakka, siis ma ei laena sulle enam pilli”.

Nynäshamnist viis elutee Manfredi Uppsalasse. Seal käis ta koolis ning õppis ka nooti lugema ning eesti ja rootsi lugusid mängima. Uppsalas haigestus Manfred tuberkuloosi ning sai pikka aega ravi.

50-kümnnendate teisel poolel asus Manfred elama Stockholmi, õppis majandust Pählmans Handelsinstitut kaubanduskoolis ja asus ühe Rootsi suurima raua-hulgimüügi firma sisseostjaks. Manfred oli lähedane oma õe ja õelastega.

Kohalikus seltsielus sai Manfred aina rohkem tuntuks kui tore pillimees, ta oli oodatud nii eestirootslaste kui ka eestlaste üritustel. Manfred valdas nii Pakri kui ka teisi Eesti rannarahva lugusid ning teadis rääkida paljude lugude taustast. Tema eesti ja rootsi muusika repertuaar oli samuti suur. Stockholmi Eesti Rahvatantsu Ühingu Kassari mängis Manfred pilli ühingu algusaastatest. Kuuekümnnendate lõpus sai temast Kassari juhtiv pillimees. Manfred oli kohusetundlik pillimees trennides ja esinemistel kuni Kassari tegevuse lõpe-

tamiseni. ERÜ Kassariga käis ta esinemas Rootsis, mitmel pool Euroopas, USA-s ja Austraalias. Reisides leidis ta kontakti kohalike muusikutega, kodus oli tal lõpmatu palju noote. Kassariga reisides kadus Manfred ikka muusikapoodidesse.

Pakri Rahvatantsuühing oli ta pillimees kogu ühingu tegutsemise aja, alati kohal nii tantsharjutustel kui ka pidudel ja esinemistel.

Kui Stockholmis asutati rahvatantsuühing Virvel oli Manfred loomulikult kohal ja saatis koos teiste muusikutega nende tantsu.

Alates 1989 aastast käis Manfred koos Pakri ja Kassari rahvatansturühmadega Eestis. Viimastel aastatel mängis ta sageli Eestis koos Pakri pillimeestega Pakri ja laiemalt Rannarootsi pärimuskultuuri teemalistes töötubades.

Manfredi rolli Eesti ja Pakri rahvatantsu traditsiooni alalhoidmisel Rootsis ei saa ülehinnata.

Me mäletame Manfredi musikaalsust, ta võimet uusi lugusid õppida ning tema omanäolist mängustiili. Me mäletame Manfredi rõõmsameelsust ja heasüdamlikkust, tema kindlaid seisukohti ja põhimõtteid, tema lugusid seiklustest laias maailmas. Kui Manfred saabus, siis sai iga pidu sisse õige hoo.

Meie mäletame sind Manfred,
ERÜ Kassari pere.

Sünnipäevalapsed jaanuaris

Garina Toomingas	03.01.1967	50
Riho Pohla	04.01.1972	45
Robert Hein	05.01.1992	25
Grete Polding	06.01.1972	45
Made Heljo Ruul	07.01.1934	83
Riina Kööts	10.01.1967	50
Anita Kreen	14.01.1967	50
Thea Leitmaa	15.01.1957	60
Siim Tõniste	16.01.1987	30
Helgi Noormets	17.01.1931	86
Ulrika Grauberg	18.01.1967	50
Aime Tamm	18.01.1936	81
Riina Lõhmus	20.01.1972	45
Helje Peet	21.01.1936	81
Maimu Janisk	23.01.1934	83
Alevtina Leppmaa	26.01.1957	60
Merle Kingla	31.01.1962	55

Sünnipäevalapsed veebruaries

Liia Palmse	02.02.1930	87
Ülle Kool	02.02.1967	50
Anne-Mall Pael	03.02.1935	82
Leelo Isidora Viita	04.02.1977	40
Monica Kallaste	04.02.1967	50
Maria Fessai	05.02.1987	39
Tiiu Madisson	08.02.1947	70
Ella Maidre	10.02.1982	35
Eve Kübarsepp	13.02.1967	50
Urve Gromov	15.02.1957	60
Marina Kuznetsova	17.02.1962	55
Malle Nööp	18.02.1967	50
Heino Tartes	19.02.1952	65
Evi Jaago	20.02.1933	84
Kaja Kivi	21.02.1957	60
Linda Pihu	24.02.1957	60
Tambet Pomerants	25.02.1992	25
Tiia Lepp	28.02.1972	45

Sünnipäevalapsed märtsis

Eevi Koppelamann	03.03.1935	82
Inga Leelanss	05.03.1982	35
Liina Rajaste	06.03.1982	35
Kristel Tobreluts	08.03.1977	40
Maie Karus	09.03.1947	70
Svetlana Siltšenko	10.03.1947	70
Helju Mikkel	13.03.1924	92
Uve Saar	13.03.1977	40
Mirjam Sirkas	14.03.1987	30
Eve Lutter	21.03.1967	50
Tarmo Kivisilla	21.03.1972	45
Halliki Pihlap	22.03.1967	50
Astrid Bork	25.03.1962	55
Anneli Veinberg	25.03.1972	45
Mari Karon	29.03.1952	65
Jekaterina Rasskazova	30.03.1982	35